

Het Zondagochtend Concert

6 oktober 2024 - Grote Zaal - 11.00 uur

Groot Omroepkoor
Benjamin Goodson, dirigent
Nino Gvetadze, piano
Ludovic Provost, bariton (*koorsolist Poulenc*)

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open. U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concertregistraties en nog veel meer. **Lees bijvoorbeeld het interview met Saskia Voorbach, de nieuwe AVROTROS-presentator van Het Zondagochtend Concert op concertgebouw.nl/voorbach.**

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

20 okt - Grote Zaal

Elgars *Enigma-varianties* en Tsjajkovski's *Zwanenmeer*

3 nov - Grote Zaal

Daniel Müller-Schott in Schumanns *Celloconcert*

24 nov - Grote Zaal

Mozarts *Pianoconcert nr. 19* door Angela Hewitt

1 dec - Grote Zaal

Schuberts *Symfonie nr. 5* en Hannes Minnaar speelt Beethoven

29 dec - Kleine Zaal

Liederen van Brahms, Mahler en Grieg door Paula Murrihy

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! [#concertgebouw](https://twitter.com/concertgebouw)

Francis Poulenc 1899-1963 uit 'Huit chansons françaises' (1945)
Margoton va t'a l'iau
La belle se sied au pied de la tour
Pilons l'orge
Clic, clac, dansez sabots
C'est la petit' fill' du prince

Johannes Brahms 1833-1897 Rhapsodie in g, op. 79 nr. 2 (1879)*
Molto passionato, ma non troppo allegro

Franz Schubert 1797-1828 Coronach, D 836 'Todtengesang der Frauen und Mädchen' (1825)
Gott im Ungewitter, D 985 (ca. 1827)
Impromptu in Es uit 'Vier impromptu's', D 899 (1827)*
Im Abendrot, D 799 (1824)

Benjamin Britten 1913-1976 Sacred and Profane, op. 91 (1974-75)
St Godric's Hymn
I mon waxe wod
Lenten is come
The long night
Yif ic of luve can
Carol
Ye that pasen by
A death

* piano solo

Het Zondagochtend Concert wordt elke week door AVROTROS rechtstreeks uitgezonden op NPO Klassiek.

Niets kan zo hemels klinken als koormuziek. Maar een koor kan ook juist het wereldse verklanken. In dit concert manoeuvreert het Groot Omroepkoor – het enige professionele koor in Nederland dat is gespecialiseerd in symfonisch koorrepertoire – onder leiding van zijn Britse chef-dirigent Benjamin Goodson samen met de Georgisch-Nederlandse sterpianist Nino Gvetadze tussen hemel en aarde.

Half monnik, half gangster, zo werd **Francis Poulenc** treffend omschreven. Hij stond bekend om zijn prachtige melodieën, die hij schreef in een tijd waarin de melodie verbannen leek uit de muziek en plaats had gemaakt voor een dromerig impressionisme. Niet bij Poulenc. De monnik in hem schreef prachtige melodieën, maar de gangster wist de luisteraar steeds, als het bijna te mooi werd, met een ferme dissonant bij de les te houden. Wegdromen en weer wakker schrikken – het is het domein tussen waken en dromen waarin Poulenc op zijn best was. De *Huit chansons françaises* zijn zettingen van oude Franse volksliedjes. Poulenc doordrenkte ze met zijn eigen elegante en subtiel humoristische stijl. De koorliederen zijn fris en swingend. Van het adremme 'Margoton va t'a l'iau',

waarin de hoofdpersoon zich niet door de jongens in de luren laat leggen, tot het bedroefde meisje aan de voet van de toren, wiens geliefde ter dood veroordeeld is ('La belle se sied au pied de la tour'), en van het geestige dorslied ('Pilons l'orge') tot de grappige klompendans ('Clic, clac, dansez sabots').

Johannes Brahms componeerde in de zomer van 1879 aan de Wörthersee twee lyrische pianostukken, die hij opdroeg aan zijn goede vriendin, de pianist Elisabeth von Herzogenberg. Op haar verzoek veranderde hij de titel van *Klavierstück* in het wat onstuimiger *Rhapsodien*. De tweede is iets beknopter dan de eerste, maar beide zijn kenmerkend voor de pianostijl van de volwassen Brahms: krachtig, lyrisch en buitengewoon meeslepend.

Franz Schubert was waarschijnlijk de belangrijkste Liedcomponist ooit, maar ook in de meerstemmige vocale muziek was hij een belangrijk vernieuwer. Hij verhief de populaire 'Lieder-Tafel' van een van alcohol doordrenkt muzikaal onderonsje in koffiehuis of kroeg, tot een genre van ongekende verfijning en diepgang. Van deze zogenaamde part-songs – meerstemmige niet-religieuze liederen – hoort u een paar van Schuberts mooiste.

'Coronach' voor vrouwenkoor komt uit de bundel *Sieben Gesänge aus Walter Scotts Fräulein am See*. Scotts epos gaat over de opstand van een Gaelische Clan tegen de Saksische koning James V van Schotland (1512-1542). 'Coronach' is een aangrijpende klaagzang bij de dood van Duncan, een van de clansmen uit het gedicht. 'Gott im Ungewitter', op tekst van Johann Peter Uz, is tegelijkertijd een lofzang op Gods almacht en een beschrijving van het sublieme in de natuur. Overweldigend en overrompend, dat gevoel verklankt Schubert in deze muziek. Schubert componeerde 'Im Abendrot' als Lied, pas in de twintigste eeuw maakte Jakob Christ er een meerstemmige versie van. Het is een prachtig gebed bij zonsondergang, met eenvoud als kracht. Schubert schreef ook veel muziek voor piano solo, waarin vrolijke en droevige emoties samenvloeien. Dat geldt ook voor de *Impromptu in Es*, D 899 die Schubert in het jaar voor zijn dood componeerde. Hoewel een impromptu doorgaans een improvisatorisch karakter heeft, is dat hier niet het geval. Het stuk heeft twee buitenste secties in de vorm van een perpetuum mobile van klaterende triolen. Het middendeel is in mineur. Het spel van mineur en majeur, van tegenstrijdige emoties, is typisch Schubert: de zon schijnt en tegelijkertijd

regent het. Dat levert immers prachtige regenbogen op.

Velen houden **Benjamin Britten** voor een atheïst. Dat klopt niet helemaal. Brittens partner Peter Pears – een van de beroemdste zangers van zijn tijd – merkte eens op dat hij niet zeker wist of Britten zichzelf als christelijk zag toen de twee elkaar in 1937 ontmoetten, maar dat hij vanaf de jaren zestig zeker christelijk was. Britten omarmde de christelijke traditie, maar hield niet van dogma's, hij was erg gecharmeerd van het seculiere christendom dat de Anglicaanse Bisschop van Woolwich, John A.T. Robinson, in zijn boek *Honest to God* beschreef. Vooral het idee dat Gods voortdurende openbaring aan de mensheid tot stand komt in de menselijke cultuur als geheel, en niet alleen binnen de grenzen van 'religie' of 'kerk', sprak Britten aan. Met zijn *Sacred and Profane*, dat hij de ondertitel 'Eight Medieval Lyrics' gaf, greep hij terug op middeleeuwse teksten en verwees hij naar de oude madrigaaltraditie. Het werk bestaat uit acht korte koorstukken en is in het licht van dat 'seculiere christendom' niet zozeer te zien als een tegenstelling tussen 'Heilig' en 'Profaan' als wel een samenkomst van het aardse en het religieuze.

Alexander Klapwijk